

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji**(Sprawa T-770/14)**

(2015/C 026/50)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili, avvocato dello Stato, i G. Palmieri, pełnomocnik)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma z dnia 11 września 2014 r. Ref Ares (2014) 2975571, w którym Komisja Europejska poinformowała Republikę Włoską o automatycznym umorzeniu w dniu 31 grudnia 2013 r. środków dotyczących zobowiązań EFRR wymienionych w Programie współpracy transgranicznej Włochy-Malta 2007–2013 oraz w ramach orzekania co do istoty – uznanie spornych wydatków i wniosków o płatność za dopuszczalne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia w rozumieniu art. 296 akapit drugi TFUE

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że poprzestając w zaskarżonej decyzji na lakonicznym twierdzeniu, iż błąd zawarty w tytule decyzji zmieniającej z dnia 31 grudnia 2012 r. nie ma wpływu na treść samej decyzji i na wykonanie programu, Komisja nie wzięła pod uwagę znaczenia okoliczności, że decyzje w sprawie wydatków wydane przez region muszą zostać uprzednio skontrolowane przez Trybunał Obrachunkowy, że między ogłoszeniem sprostowania i jego wykonaniem minęły cztery miesiące, przy czym nieznanne były tego powody, że mogło to wywołać wątpliwości co do zakresu sprostowania, które mogło być bardziej istotne aniżeli sprostowanie ograniczone tylko do tytułu decyzji z dnia 31 grudnia 2012 r., że Trybunał Obrachunkowy potwierdził, iż podejście przyjęte przez region, który powstrzymywał się od zaciągania zobowiązań do momentu oficjalnego powiadomienia o korekcie (w dniu 28 marca 2013 r.), było prawidłowe, dając tym samym do zrozumienia, że przeciwnie podejście nie byłoby właściwe.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady partnerstwa przy zarządzaniu funduszami strukturalnymi oraz zasad współpracy między państwami członkowskimi i instytucjami europejskimi i poszanowania struktury i tożsamości konstytucyjnej państw członkowskich

- Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja nie współpracowała z państwem członkowskim tak, aby mogło ono wykonać program operacyjny w możliwie skutecznym sposób bez narażenia się na straty; nie uwzględniła ona między innymi ograniczeń proceduralnych związanych z kontrolą wewnętrzną – zwłaszcza Trybunału Obrachunkowego – które musiało się poddać dane państwo członkowskie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 96 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999

- Skarżąca twierdzi w tym względzie, że zaistniała tu sytuacja stanowi przypadek siły wyższej, która przeszkodziła w przedstawieniu wniosku o płatność w odniesieniu do projektów objętych decyzją zmieniającą. Tym samym pierwotny błąd popełniony przez Komisję przy notyfikacji tej decyzji, następująca natychmiast po tym obietnica szybkiej korekty ograniczonej do tytułu, zamiast tego utrzymujące się przez cztery miesiące milczenie, które pozwalało domniemywać istnienie innych bardziej istotnych błędów i uchybień wymagających naprawienia, uniemożliwiły całkowicie organom administracji krajowej doprowadzenie procedury zarządzania projektami do momentu złożenia wniosku o płatność.

4. Wreszcie w ramach zarzutu czwartego skarżąca powołuje się na naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2014 r. – Ica Foods przeciwko OHIM – San Lucio (GROK)

(Sprawa T-774/14)

(2015/C 026/51)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ica Foods SpA (Pomezia, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Nespega)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: San Lucio Srl

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „GROK” wspólnotowy znak towarowy nr 4 439 956

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 września 2014 r. w sprawie R 1815/202013-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku nr 6374C GROK, nr 4439956, z powodu naruszenia art. 62 i 63 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego lub art. 8 rozporządzenia nr 40/94 lub z powodu niewystarczającego uzasadnienia w wyżej przedstawionych względów;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 62 i 63 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ponieważ OHIM nie wyznaczył skarżącej terminu do przedstawienia uwag w przedmiocie odwołania i w ten sposób naruszył zasadę kontradyktoryjności postępowania;
- Naruszenie art. 8 rozporządzenia nr 40/94 i niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do podobieństwa między produktami mlecznymi spółki San Lucio a towarami objętymi zgłoszeniami spółki Ica;